

Острів знедаленої душі
Лора Савар

Здобудь скарб, який всередині тебе. Життя дівчини зі складною долею, повне запитань і несправедливості. Та після чергового удару долі, опинившись на острові на одинці з собою, вона зуміла знайти себе: справжню, сильну і неймовірну, здобувши гармонію і повну свободу. Та врешті отримати подарунок від долі на який і не очікувала ніколи.

Передісторія

Ця історія про те, як проста жінка, сама звичайна людина така як ми з вами, проходила свій шлях. Не легкий, з різними випробуваннями долі, зі злетами і падіннями, які не проходили без сліду. З купою запитань до життя і з ніоднією відповіддю. Де коли були і щасливі моменти, та частіше болючі до самої глибини душі, приносячи великі рани і розчарування. Історія про дівчину, яка колись вміла мріяти і мріяла, яка любила і надіялася, прагнула мати щасливе життя, та не знала що щастя шукала не там. Втратила все, пройшла крізь бурю і вижила, стала сильною, справжньою, щасливою, вільною. Вона знайшла істину яка перевернула все. Вона змогла відкрити себе, знайти свою свободу, і відшукати власну душу серед усього болю на самому дні. Віднайти себе майже втративши, здобути повну свободу і гармонію та нарешті любов, там де навіть не очікувала і не шукала, тоді, коли здавалося що життя залишило її.

Ця історія не могла б бути реальністю але кожен знайде в ній свою правду і зможе зрозуміти як змінити свою реальність. Головне зуміти побачити ту приховану суть усіх наших проблем і зрозуміти, як все можливо наладити у житті. Навіть здавалося б тоді, коли не має варіантів, коли повний крах, коли ти на самісінькому дні навіть тоді вихід є, він є завжди, зумій знайти його в самому собі, зміни себе і зміниться весь світ навколо.

Знайди себе, свій острів, де ти зможеш вдихати свободу, бути справжнім, бути вільним врешті бути собою і від цього отримувати насолоду. Насолоду в кожному дні серед проблем, рутини і хаосу. Скрізь куди не доторкнешся ти, все зможе перетворитися на той острів, якого так бракує навкруг, бо скарб в тобі. Бо ти і є той скарб, який колись так чекали твої батьки, які тоді були емоції і щастя яке не вмещав цілий світ. І воно нікуди не зникло, воно залишилося в тобі, просто час його десь заховав, а реальність і жорстокість цього світу закрила на замок. Зумій це все здолати і ти збагнеш, що все що тебе оточує, ти робиш сам, і наповнюєш світ тим, чим ти сам побажаєш, бо твоя сила це і є ти. А ти це і є частина чогось великого і вічного, могутнього і неосяжного. Знайди гармонію свого життя... Знайди себе, як би глибоко тебе не сховали, ти сильніший!!!

Глава 1

Мрійлива юність-ти прекрасна

Це було звичайнісіньке селище, яке так не по звичайному малювало неймовірні пейзажі і просто було наповнене красою озер, лісів, пагорбів та долин. Саме тут і проживала Ксенія, юна, наївна та мрійлива дівчина. Вся ця краса природи і свободи супроводжувала її з дитинства і для неї це було звично і ніби не особливо. Чим більше вона дорослішала, тим більше, десь далеко у підсвідомості, вона хотіла втекти від цієї дикої природи подалі до прогресу і перспектив. Вже саме тоді в свої 15 років Ксенія точно знала що її життя пройде подалі від селища, вона напланувала і мріяла у своїй голові що вибереться звідси будь якими силами. Хоча і тут їй подобалося, проте за мало можливостей пропонувала для неї дика природа. Усе вже до міліметра знайоме і звичайне, все набридло і хотілося змін.

Ксенія зростала у досить великій сім'ї і любові та уваги звичайно бракувало в її адрес. Батько був досить суворим, завжди зайнятим і ніякої дружби, теплих розмов і душевних відносин у них звичайно не було. Мама тягнула на собі усе хазяйство та домашні справи, тому часу на всіх діток у неї теж бракувало. Ксенія звикла все вирішувати сама, усі свої проблеми та конфлікти, різні завдання та питання вирішувала самотійно. Звичайно вона почувалася самотньою і її душа прагнула тепла, уваги та любові. Вона самотійно підзаробляла і у своєму досить юному віці мала власні кошти для своїх потреб. Життя Ксенію не балувало уже з юних літ, вона уміла працювати і не боялася навіть важкої роботи. Спілкувалася Ксенія з досить порядними компаніями, тому ніяких непристойностей у її житті не було. Та і подружитися по ближче з якимось юнаком було не дуже можливо в такому віці, але ж її вже так цікавили такі близькі стосунки, тому що тепла бракувало її душі. У неї була сама рідна і дорога людина, якій вона все могла довірити і поговорити на різні теми її подруга, з якою вона разом виросла і їх дружба була родом з дитинства, сама справжня і сама цінна. Їй вона плакалася коли так боліло, з нею вона переживала і радості і успіхи і невдачі, їй могла довірити саме сокровенне і бути спокійною що вона збереже їх секрет. Але все одно їй бракувало мужнього плеча поруч, так вона собі уявляла, що поряд з хлопцем можна врешті розслабитися і відчувати себе слабкою і комусь потрібною дівчинкою. Якась не зрозуміла пустота наповнювала її душу, і здавалося б нікому у світі немає ніякого діла до неї і всередині відчувалася дивна біль, ніби ніхто і не скривдив, але болить. І тут Ксенія вирішує, що правильним кроком буде дружба з хлопцем, звичайно вона прагнула справжнього кохання, знайти того єдиного, кому буде не байдуже до неї, з ким буде почуватися потрібною, спокійною і такою щасливою, як ніколи раніше. Вона малює у своїй уяві того єдиного, хоча вона ще і не знає який він має бути, але впевнена що відчує його, коли побачить. Так минав час Ксенія ніяк не бачила у своїй компанії підходящого хлопця, який дійсно цікавив її душею і особистістю, всі с ким вона спілкувалася були не серйозними, занадто сором'язливими або ж легковажними чи просто бабями які крім краси нічого іншого і помічати не хотіли та і стосунки їм потрібні були лише для забави. Тобто нікого цікавого в своїй компанії Ксенія не знайшла. І знову почувалася самотньою і не потрібною. Нажаль вона не розуміла що було занадто рано для стосунків

вцілому.

Минав час, життя ішло своїм руслом і ось настав день весілля однієї пари з церкви яку відвідувала Ксенія з самого дитинства. Звичайно це була велика подія для усіх, тому що це було щось не досить звичне і не таке буденне як звичайні молодіжні зустрічі і служіння, це була гарна можливість трішки розслабитися, провести цікаво час і потусити у іншому форматі. Все мало б бути як завжди, проте сьогодні запросили нову музичну групу, яка раніше ще не з'являлася на тутешніх весіллях і ось, коли Ксенія зайшла в зал, вона зустріла поглядом того самого, здавалося б якого шукала все життя. Серце сильно забилося і час ніби зупинився на місці, не знаю як але вглибині душі вона зрозуміла, що він створений саме для неї. Цілий вечір вона не могла відвести від нього погляду і у своїй голові вона переглядала тисячі варіантів як же з ним познайомитися. Тисячі запитань не давали їй спокою, хто він, як його звати, скільки років, чим він живе, як познайомитися адже вони були зовсім різні. Він був на сцені, вся увага на нього і це було звично, а от Ксенія сиділа собі на балконі, тихенько серед іншої маси людей і помітити її було не можливо, адже вона ніяк не виділялася. Вона розуміла що це не реально, хоч якось зачіпити його увагу, проте тихенько собі спостерігала і вже була щасливою. Ні, вона не розуміла що таке щасття, проте намалювала його собі сама, здавалося б лише його усмішка, погляд і цікавість нею вже дали б все щоб бути щасливою. Дитина, яка не мала батьківського тепла, шукала його в інших, малювала що воно може там бути. І в чому була її вина, де вона була не права, вона лиш прагнула любові, справжньої де її душа знайде спокій і насолоду, однак не знала що таке справжня любов, нажаль... Напротязі певного часу Ксенія таки дізналася деяку інформацію про цього цікавого юнака із уст хлопців з її компанії, які спілкувалися з музикантами, вона дізналася що його звали Олег і у нього є якась дівчина, думаю більше і не потрібно було, адже вона добре розуміла що вони більше ніколи не зустрінуться у своєму житті і думати про нього не було сенсу, тим паче у нього є дівчина і він був абсолютно з іншого світу аніж вона. Проте думки про Олега не залишали її, з тих пір як він поїхав в її душі сталася така порожнеча, яку і пояснити словами не можливо чому так, Ксенія не могла зрозуміти, вона відганяла усі думки але забути його не могла і єдине що її залишалося, це віддати усе в руки Бога, вона просто почала молитися про цю ситуацію навіть не знаючи навіщо.

Не дивлячись ні на що кожен вечір Ксенія молилася про це перед сном. із сильним бажанням і вірою, що вони можуть все таки пересіктися у своїх зовсім різних життях і одного разу все так і сталося зовсім випадково. У їхньому селищі відбувалося свято музики і хлопці, які це все організовували, запросили знову цю групу там грати. Яке було здивування побачити його знову, а ще більше від того що саме його розмістили ночувати в її найкращій подруги Яни, яка крім того була щею і її сусідкою. Щастю не було меж вона не могла повірити в те, що перед нею відкривається море можливостей познайомитися особисто з тим самим, про якого уже три місяці молилася без перестанку і особливої надії. Однак чудеса існують там, де в них вірять подумала Ксенія і почала шукати будь якої можливості для знайомства. На наступний день після концерту, музичний гурт відправлявся на служіння в містечко не подалік від селища. Ксенія зі своїми двома

сестрами Оленою і Анастасією та звичайно із подругою Яною разом з гуртом в одній машині поїхали на служіння. Оскільки у Ксенії вдома також ночували хлопці з гурту, вони вже встигли вечірком поспілкуватися і дізнатися більше про усіх учасників гурту, втому числі Олега та його ліпшого друга Богдана. Тому цього ранку дівчата усі разом поїхали на служіння із музикантами. Пока вони проводили час разом, Богдану дуже сподобалася Яна і він навіть взяв у неї номер телефону. Дізнавшись це Ксенія засмутилася, тому що завжди її подруга подобалася багатьом хлопцям але тільки не вона. Це не викликало в неї якихось образ чи болю, ні зовсім ні, просто Ксенія ніяк не могла зрозуміти що є такого в її подруги, чого не вистачає їй, вони були обидві досить гарненькими навіть схожими, Ксенія навпаки вміла більше і краще говорити а Яна була більш мовчазною і спокійною і кожен раз коли вона спілкувалася з хлопцями Ксенія намагалася навчитися у Яни як потрібно себе поводити, щоб подобатися хлопцям. Нажаль Ксенія не розуміла що справа була зовсім у іншому, їй просто потрібно було приймати себе а не намагатися маскуватися під когось іншого. Просто Ксенія ніяк не могла змиритися з тим, що у свої 15 років вона навіть нікому і ніколи не подобалася, порівняно зі своєю подругою, яка була молодшою і вже мала хлопців яким подобалася і тут ще один, якому вона, саме Яна а не будь хто інший сподобалася. І от прийшов час знайомитися ближче, ввечері Богдан попросив у Яни прогулятися і наголосив що він буде з другом, тому і вона мала б прийти не одна. Звичайно це була важлива подія для неї і Яна прибігла за допомогою до Ксенії звичайно, вона була дуже щасливою допомогти подрузі у такій важливій справі і йшла, щоб підтримувати її і допомагати, оскільки Яна дуже сильно хвилювалася. Для Ксенії не було ніяких хвилювань, адже вона точно знала що Олег нею не цікавиться і питання зараз було зовсім не про неї, вона мала важливу задачу, допомогти влаштувати щастя своєї рідної людини, тому все було просто. Коли хлопці підходили до місця зустрічі у Богдана виявилось пусто на мобільному і Олегу довелося зателефонувати зі свого телефону, таким чином в Яни з'явився номер Олега. Посуті Ксенія та Олег прийшли на цю зустріч, щоб допомогти своїм друзям познайомитися ближче, та вийшло все навпаки. Цілий вечір Ксенія та Олег говорили між собою беззупинно, а Яна та Богдан від хвилювання були мовчазними і тихими. Але раптом у Олега пролунав дзвінок, він відійшов і після тієї розмови теж став мовчазним і сумним. Ксенія одразу зрозуміла, що то була його дівчина, яка і засмутила його, напевно ревностями, оскільки було пізно, а він гуляв не зрозуміло з ким і навіщо, все було логічно. Так і закінчився їхній вечір Ксенія не літала від щастя від того, що збулася її мрія і вона познайомилася з тим, хто був для неї не доступним і таким важливим. Навпаки, якийсь не зрозумілий осад осів у її душі і вона не розуміла що з цим робити. Тепер вона точно знала що у Олега є дівчина, а руйнувати чуже щастя вона і не збиралася, вона нікому не бажала зла і добре розуміла, що на чужому нещасті щасливим не будеш. Вона закинула цю ідею про неймовірне кохання і що саме він є тим єдиним, про якого вона мріяла, але з іншої сторони емоції просто розривали її, адже він був таким навіть кращим ніж вона уявляла. І що тепер? І знову пустота в душі, він поїхав і наче відірвав частинку її серця, а Ксенія намагалася зібрати всі думки до купи, та нічого не виходило. Проте в одному вона себе запевнила Олег точно не для неї, він належить іншій, і на цьому вона все для себе закінчила. А Яна та Богдан продовжували спілкуватися по телефону і у них все було добре. Ксенія була щасливо за них.

Якось у вечері, коли Ксенія уже лягала спати, до неї прибігла подруга Яна з переляканим і дуже схвильованим виглядом, вона сказала, що через дві години до неї приїде Богдан на зустріч і його привезе Олег, та Ксенія заспокоїла її переконуючи що це якийсь розводняк, адже з якої радості серед ночі їм їхати у це село. Дівчата звичайно зібралися і чекали хлопців, оскільки у Яни мобільний був без коштів, Ксенія зі свого номера написала Олегу, так як це вони зводили своїх друзів, вона коротко висловила свою думку про дану ситуацію, сказавши: навіщо ви так шуткуєте? Це не схоже на правду, що б ви їхали до нас серед ночі, тому не знущайтеся з нас. На що Олег шутя відписав то ми вже неїдемо. Пізніше Богдан позвонив до Яни і пояснив, що вони дійсно виїхали але у них зломалася машина. Дівчата сприйняли цю ситуацію просто насмішкою над ними і були впевнені в тому, що нікуди вони не виїхали, просто вирішили так розважитися і посміятися над ними. Оскільки у Богдана і Яни не були стосунки на такому високому рівні, щоб наскільки довіряти йому. А дівчата, хто вони такі, якісь наївні дурепа які розмірялися щоб городські хлопці на них задивлялися. Таким чином у Олега і Ксенії залишилися номери один одного, а Яна втратила довіру до Богдана і поступово перестала з ним спілкуватися і на цьому їхня історія закінчилася.

Глава2

Фатальна мрія яка змінює життя

Настало літо Ксенія закінчила 10й клас попереду був 11й і вибір професії. У Ксенії з'явилася чудова можливість попрацювати і водночас відпочити місяць на морі в дитячому пансіонаті. Для Ксенії це був просто рай на землі відпочивати, нізащо не платити і щеї отримувати зарплату. Про таку роботу можна було лише мріяти, оскільки вона просто обожнювала море, для неї це було необхідністю раз в рік поїхати на море, перезавантажити свій внутрішній стан і відпочити від суєти. З самого дитинства Ксенія разом з сестрами і мамою кожне літо Ксенія їздила на море, і воно для неї було особливим, місцем де можна побачити Божу велич дивлячись на всю красу природи, а особливо її манила сила силенна води, яка міць у тій воді аж перехоплює дух, словами не описати внутрішній стан в ту мить як дивишся на море.

Саме тому Ксенія довго не роздумувала і зі своєю двоюрідною сестрою Інною, вони поїхали вперед за пригодами і відпочинком. Вони не боялися роботи, були працьовитими і робота до обіду це була просто насолода. Одні без зв'язку без батьків вони проводили чудово час, ранком вони працювали а решту часу відпочивали і шукали пригоди. Але в один день пригоди самі знайшли Ксеію, їй прийшло повідомлення від Олега: Ми зараз знаходимося у християнському таборі, ми граємо і тут також є твоя сестра і молодь із вашого селища, а чому тебе немає? Ксенія раніше чула про цей табір у який планувала їхати молодь з їхньої церкви, проте Ксенія не попадала на нього через роботу. Сказати що

вона була шоквана від раптового повідомлення, нічого не сказати, вона не розуміла як їй на це реагувати і просто без усяких думок відписала, що відпочиває на морі і запросила Олега щоб він теж приїхав, мовляв хлопці з їхньої молоді теж планують сюди приїхати. Нічого не передбачало біду, як раптом серед ночі, коли всі уже спали у Ксенії звонить телефон, вона крізь сон і не зрозуміла хто то був і що йому потрібно, сказала завтра перезвонить. Звичайно вона розхвилювалася всі ті пережиті емоції і почуття знову наповнили її і Ксенія не могла дочекатися ранку, щоб після роботи позвонити Олегу. У голві знову сотні запитань на яких немає відповідей, чому він мені позвонив, напевно йому хтось сподобався і потрібно їх познайомити, адже у них серед молоді так багато гарних дівчат яких всі помічають але тільки не її. Почуття які вона відчула вперше коли побачила Олега так нікуди і не зникали, просто вона закрила їх далеко на замок і не давала їм волю і навіть не думала про них. І ось нарешті довгожданна і трепетлива мить Ксенія вперше почула його голос по телефону, звичайно вона хвилювалася, але Олег був надто спокійним, говорив про море і сказав що хоче приїхати з другом відпочити, розпитував де вона і попросив щоб дізналася про всі деталі, де там можна зупинитися на відпочинок.

З того часу вони кожного дня почали зізвонюватися і говорити, багато говорити, Ксенія допомагала йому організувати відпочинок. І ось настала довгождана мить Олег приїхав на море до Ксенії зі своїм другом Сергієм, вона допомогла їм облаштуватися, на той момент на неї чекало багато новин та неочікуваних сюрпризів. Ксенія дізналася що Сергій і її сестра Олена познайомилися в таборі і почали ближче спілкуватися один з одним. Скоро вона теж разом з батьками приїдуть сюди ж на відпочинок. Та саме головне Олег почав проявляти до неї не аби який інтерес, це дуже здивувало Ксенію. Звичайно вона не наважилася запитати про його дівчину, адже він ніколи і не розповідав про себе і своє життя, але своєю поведінкою він дав зрозуміти що він вільний.

Він був зовсім іншим, не таким як у першу їх зустріч, він почувався вільно і спокійно та легко фліртував з Ксенею, а вона не була проти адже ніхто раніше ніколи не проявляв до неї такої цікавості і уваги, ніхто ніколи не піклувався і не хвилювався так як він зараз. Кожного дня після роботи Ксенія бігла до нього і всю решту дня вони проводили разом. Це було щось неймовірне, таких емоцій і відчуттів Ксенія не мала ніколи, вона була щасливою, так самою щасливою. Кожен день нові розваги, вони багато гуляли, спілкувалися, купалися, ходили по цікавим місцям, в лунапарк, відкритий кінотеатр, в ресторани. Разом їздили в найближче місто за покупками, одним словом весь свій час вони проводили удвох так ніби вони були знайомі все життя, їм разом було легко і невимушено. Ксенія не могла повірити що це все реальність, ніби якийсь найкращий сон від якого не хочеться прокидатися. Вона знову почала молитися за їхні стосунки, адже нічого конкретного їй Олег не говорив, нічого про свої плани щодо неї а Ксенія ітак була в нього закоханою а зараз то взагалі. Вона не могла дихати без нього її кожен день був повноцінним, наповнений сенсом, любов'ю вона літала від щастя, ніби на крилах і здавалося, що не було нічого що було б їй не підсилу, вона випромінювала щастя, адже нарешті вона знайшла того, якого так давно шукала з яким хотіла б провести усе своє життя. І все що вона розуміла і відчувала це те, що ось воно щастя, так поруч, біля нього.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (<https://www.litres.ru/lora-savar/ostriv-znedolenoyi-dushi/?lfrom=362673004>) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.